Natisov 15.000.

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 34. | **V Ptuju v nedeljo dne 25. augusta 1907.** | **VIII. letnik.**

Pasji dnevi.

Vroči so solnčni žarki, kajti sredi v pasjih dnevih smo... In res, ti vroči žarki so čudovito vplivali na možgane naših milih nasprotnikov!

Kako temeljite spremembe so se dogodile v zadnjih dneh! Le ponavljajmo jih, da se jih zanesljivo zapomnimo. Edino vroče solnce pasjih dni more biti vzrok tej zmešnjavi, ki je napravila iz vse prvaške politike na Štajerskem in Koroškem pravcato komedijo.

Na Koroškem se snuje nova stranka. Tisti politikujoči duhovniki, ki so bili najstrastnejši zagovorniki Grafenauerjeve kandidature, niso več zadovoljni z Brejcom in Podgorcom. Vroče solnce jim je razgrelo možgane in postali so pristaši v klerikalnem taboru. In tisti Brejc, Grafenauer, Einspieler ter Podgorc, ki so v času volilne reforme vpili, da so jih kranjski klerikalci prodali in pokopali, pijejo zdaj pri eni mizi s temi klerikalci. Pač solnce, — to nevsmiljeno solnce pasjih dni jim je zmešalo vso logiko in posušilo vso prepričanje...

In na Štajerskem? Tudi na možgane hofrata Ploja je moralo vroče solnce vplivati, ko se je odpovedal politiki fajmoštrov, kuharic, nečnarjev, kaplanov in organistov! Tako hudo protiklerikalna „narodna stranka“ je postala po vplivu vročega solnca zagovornica Plojeva in „krščanske demokracije“. Tetka „Domovina“ v Celju ki je bila doslej vedno ponižna, da se je človeku milo storilo, ki je imela največ naročnikov po farovžih, postala je zdaj — čujte in strmite, — protikatoliška. Tako vsaj piše kaplan Korošec v svojem listu. Slavni Benko Cvenkanič je zapustil svojo kleti podobno pisarno in ima kot poslanec svoj „lajb-žurnal“, čeprav nobena mačka ne zamjavka, ako vidi ta list. Glasilo tistega Križmana, ki je kradel v našem upravništvu naslove in je bil odslovljen vsled žganjepitja, pa je danes obenem glasilo dr. Jurtele in hofrata Ploja. Solnce, vroče poletno solnce je vplivalo nevsmiljeno na možgane vbogih naših nasprotnikov...

Ti hudobno solnce! Koliko sitnosti si prvakom že napravilo, kako so vsled tvoje vročine kosla za kozlom ustrelili... Hudobno, grdo ti solnce! Zdaj si jim poslalo v glavo špansko muho, ki brenči in brenči, da se vbogi prvaki sami ne izpoznajo, kje in kaj da so...

Kar nakrat so si gospodje namreč domislili, da morajo imeti — jugoslovanskega ministra. Brez vsake šale — ministra hočejo in „Narodni list“ že rožlja s svojo leseno sabljo, da bi dobil — ministra! Nemci imajo svojega ministra, Čehi in Poljaki tudi, — zakaj bi ga torej prvaki ne imeli? Premislite le to, kako lepi penzijon bi dobil ta minister, kadar bi šel v pokoj! Pomislite, kako lepo bi bilo, ko bi ta minister objavljal n. p. svoje članke v Križmanovem šnopsarskem listu! Pomislite, kako hitro bi se pogoltnilo vse naprednjake na žlici juhe, ko bi sedel minister v svojem stolu... Ali nekaj je pri temu: kdo naj bode ta jugoslovanski minister? V poštev prideta najprve kranjski dr. Šušteršič, mož, ki ima klinčro na prstih in hofrat Ploj, katerega nedolžnost je čista kot 14 karatno zlato. Ali nobeden teh dveh ne odneha, kajti obema se sline cedijo po ministerskem fotelju. Potem bi prišel v poštev kakšni Hrvat, žal da še ne vemo kedo. In ako bi poslanci tudi s tem ne bili zadovoljni, naj bi se imenoval ministrom kakšni višji slovenski uradnik, rečimo „častni občan“ Sittar ali kdo drugi...

O ti solnce! Ali za trenutek odložimo vse šale. Čisto resno vprašamo slavne izumitelje te najnovejše prvaške ideje. Zakaj nimajo Rusini ministra? Zakaj ne Italijani? — In drugič: Zakaj bi rabili ministra? — In tretjič: Kako se da združiti panslavistična prvaška misel z idejo jugoslovanskega ministra? — Na prvo vprašanje odgovorimo lahko: Italjani in Rusini nimajo voditeljev, ki bi hoteli svoje poštenje prodati za skledo leče! Drugič pa pravimo: spodnještajersko in koroško ljudstvo ne potrebuje ministra. Ali potrebovali bi posamezni sebičniki ministersko plačo in — zato se jim gré!

Nazadnje pa trdimo: Kdor je panslavist, ne more biti obenem član avstrijske vlade. Panslavistična misel, kateri so se vsi prvaki z dušo in telesom zapisali, je in mora biti protiavstrijska. In kakšen bi bil avstrijski minister, ki bi bil obenem protiavstrijski državni izdajalec?!

Sicer pa — ne razburjajmo se! Veliko vode bo še po Dravi steklo, predno se izpolnijo nadute želje otroških političarjev. Kaj ko bi postal orglar Grafenauer minister? Ali pa Pišek, naš krotki Pišek? Ali pa — brezova metlja, kajti kakor so prvaški poslanci le brezove metlje v roki farštva, tako bi bil i ta minister le igračka za klerikalce...

Politični pregled.

Delo državne zbornice. V preteklem zasedanju je obdržala državna zbornica 20 sej, gosposka zbornica pa 5. Vlada je predložila v prvih 17 sejah sledeče postavne načrte: 1 Postava glede opravilnika državne zbornice (nerešeno). 2. Postava glede tiskovnih preš. 3. Poraba pupilarnih naložb, ki jih izdaja gališka deželna banka. 4. Vložbe kurandskih denarjev v hranilnicah in poštni hranilnici. 5. Izdelovanje sto- in petkronskih komadov (sprejeto). 6. Razprodaja eraričnega premoženja (sprejeto). 7. Predrugačba določb o trgovskem prometu s Turčijo (sprejeto). 8. Finančna postava za l. 1907 in proračunski provizorij za drugo polovico leta (zadnjo sprejeto). 9. Poročilo kvotne deputacije. 10. Zvišanje rubežni prostih plač in pokojnin, 11. Naložba gotovine civilnih depozitnih uradov. 12. Postava glede trgovskih pomočnikov. 13. Razprodaja eraričnega posestva v Pragi. 14. Razprodaja zemljič pri Liebenhirtnu. 15. Dostavek k proračunskem provizoriju (sprejeto). 16. Postava glede oproščenja od hišnega davka za gotove zgradbe v Gradcu. — Nujnostnih predlogov za podporo po vremenu povzročeni škodi se je vložilo 87, drugih pa 184; navadnih predlogov 247; interpelacij se je vložilo 577 itd.

Deželni zbori se skličejo v kratkem. Češkega, kranjskega in primorskega ne skliče vlada, ker niso ti deželni zbori zmožni za delo. Ostali zbori bodo sklicani za 9. septembra. 20 oktobra pa stopi že državni zbor skupaj.

Nova obrtna postava stopila je s 16. t. m. v veljavo. Glavna stvar pri temu je ureditev dokaza zmožnosti. Ta dokaz zmožnosti (Befähigungsnachweis) je potreben za detajlno trgovino z mešanim blagom, za trgovino z kolonijalnim, špecerijskim in materijalnim blagom. Kdor hoče torej mešano detajlno trgovino otvoriti, predložiti mora učno spričevalo in spričevalo da je služil kot pomočnik najmanje 2 let. Samo učeni trgovci smejo odslej sladkor, kavo, čaj, olje, materijal in barve ter žgane pijače v zaprtih steklenicah prodajati. Seveda, tisti ki so doslej to obrt že izvrševali, ostanejo pri svoji pravici. V krajih, kjer ni učenega trgovca, smejo tudi neučeni blago prodajati. Kramarstvo, frajmerstvo, sploh pa vsaka trgovina, ki obsega gotovo našteto blago, kakor tudi veletrgovine, ostanejo prosta obrt. Tudi posebne trgovine kakor z mesom, vinom, pohištvom ostanejo prosta obrt.

Bodoči prestolonaslednik polnoleten. Te dni je postal polnoleten nadvojvoda Karl Franc Jožef, najstarejši sin lani umrlega vojvoda Otona in nadvojvodniji Mariji Jozefe. Ker nimajo otroci sedanjega prestolonaslednika Franc Ferdinanda pravice do trona, bi prišel Karl Franc Jožef po smrti tega v poštev.

Žetev v Avstriji l. 1906. Poljedelsko ministerstvo je izdalo cenitev vrednosti lanske žetve. Potemtakem se je pridelalo:

	milijonov kron leta 1906	1905
pšenica	247	246
rž	330	341
ječmen	233	214
oves	316	243

Leta 1906 se je pridelalo za 86 milijonev kron več nego l. 1905.

Vladarji na potovanju. Avgusta meseca se zgodijo skoraj vsako leto poseti vladarjev. Tudi letos je temu tako. 5. t. m. sta se sešla v Svinemünde nemški cesar Viljem II. in ruski car Nikolaj. 14. t. m. je sprejel nemški cesar v gradu Wilhelmshöhe angleškega kralja Edvarda. 15. t. m. zopet je obiskal angleški kralj v Ischelju našega vladarja. V jeseni pa bode obiskal nemški cesar v Londonu angleškega kralja. Letošni vladarski obiski imajo veliki politični pomen zlasti glede evropejskega miru.

Dopisi.

Dobje pri Planini. Zopet ti imamo, dragi „Štajerc“ nekaj novega in prav zanimivega poročati: Našega župnika Vurkelca so resnični dopisi v „Štajercu“, ker on vsako resnico sovraži in le ljubi laž, tako razburili, da je začel iz jeze vboge berače pretepavati. Pondelek po škapulirski nedelji je enega tukajšnih ubožcev, namesto da bi siromaku dal kruha al kakšni drugi dar, ga tako po glavi pretepal, da je isti za tri dni popolnoma posluh izgubil. Pred ne-

kolikimi meseci je zapovedal svoji kuharici, in dekli, da sta ubožca po noči na cesti s palicami natepli in ker mu še to ni zadostovalo, prišel je sam zraven in svetoval, naj ga v mrzli noči še z vodo oblijejo. Kaj ne dragi „Štajerc“ da ta gospod se pa res ravna po besedah Kristusa, kateri pravi: „Kar bodete ubogim dobrega storili to bodete meni storili“. Sramota je to; ako noče Vurkelc ubogim kaj dobrega storiti, naj bi jih vsaj pri miru pustil; ali si redi babe v farovžu za to, da bi berače pretepavali? Ali nimajo drugega dela? Ubožec sicer ni zmožen to stvar pri sodniji ovaditi, pa storile bojo to druge osebe; bodemo saj vidili, ali ima Vurkelc vse pravice, in ali res ni za njega nobene postave, kakor se hvali. Ko je še bil kaplan v Gornjemgradu je nočnega čuvaja z revolverjem obstrelil in ga težko ranil; tukaj pa vboge berače pretepava, dela nemir, in skozi svoje lažnivo govorjenje sovraštvo med ljudstvom, napeljuje in sestavlja brezpomembne in lažnive tožbe in izslepari podpise za take tožbe, itd. Tako pač ne gre, in ne gre, dragi Vurkelc! Ako se ne poboljšaš, ali pa se odslovиš in odideš nazaj med Pohorce ali pa med Bosnjake se ti bo slabo spletlo. Radovedni smo kaj porečejo višje dubovniške in deželske oblasti k temu. Toliko za danes, prihodnjič ti bodemo povedali in spravili v javnost, kaj govori ljudstvo v tvojem rojstnem kraju, o tebi in tvojih junaških činih. Zatorej na svidenje, činek Vurkelc.

Naprednjaki iz Dobja.

Št. Ožbald na Dravi. Letošnji praznik sv. Ožbalda smo praznovali 3 dni. V soboto, 3. t. m. so prišli nemški romarji iz Lipnice, Arnfelsa, Klein itd., da počastijo sv. Ožbalda in prinesejo razna darila, tako da pridobi cerkev samo za maše 400 do 500 kron. V naši mali, revni fari je to poleg plače največji dohodek. Ali kaj pa je župnik napravil? Vkljub temu, da je zemljišče za cerkev, mežnarijo in druga farna poslopja darilo Nemca in vkljub temu, da ima župnik najlepši dohodek od Nemcev, — napravil je vendar nalašč pri cerkvi slovenski napis, da bi nemške romarje žalil Nemški denar mu pa le diši. Nam se zdi tako postopanje grdo in nepravilno.

Špitalič. Med našo prvaško gospodo, ki ji je „Štajerc“ trn v peti, bi lahko prištevali tudi nekega iz Kranjskega privandranega gozdnega čuvaja, ki je v službi bogatega kneza. Mož se obnaša kakor Kajfež. Kmetje imajo svoja zemljišča v taki legi, da morajo semtertja iti preko knezove hoste. Ali gozdar jim nalaga zato velike kazni, dasi je bila pot preko gozda vedno prosta. Ako kakšni revček pobere le vejico, ki je sama odpadla, da si ogreje peč, že mora plačati 2 kroni. Celo v hiše hodi nad ljudi, češ da mu kradejo iz gozda. Bralnemu društvu pa je velik dobrotnik in bo baje pri knezu izposlova, da bode v Zajcklоštru veselica. — Pa še nekaj! Kdor je pri volitvah Pišeka volil, je lahko mnogo pil, kdor pa je volil Kresnika, tega je doletela jeza gospodova. Na Križevo je bila kakor po navadi procesija. Pridigar seveda ni pozabil udrihati po naprednih ljudeh. Povedal je, da so glavni vzrok kmetski rezščini — norišnice. Seveda, prav tako, saj v norišnicah je dosti versko blaznih žensk. Očital je kmetom tudi kaznilnice. Ali je kmet kriv temu? Največ zločincev je takih, ki so po raznih klerikalnih društvih vpisani. Le pomislite detomore! Tako je govoril torej župnik Kosar. Pozabil je pa povedati, koliko milijonev je vrgla država v nenasitno žrelo klerikalstva... Toliko za danes. Ako hočete, tudi lahko zopet popravek pošljete. Ali potem bodemo še več izpregovorili. Gradiva je dosti. Tudi vam, črni gospodje, ni treba po drugi občinah Štajerčevega dopisnika iskati in obdolževati čisto nedolžne osebe. Mi iz Špitaliča smo sami dovolj pametni, da vam zabrusimo resnico v brk. Za danes smo le hoteli povedati, da nas veselijo obiski župnika Kosarja, ali manj nas veselijo njegove pridige. Razumete?

Zajcklоšterski vratar.

Trbovlje. Kako veliko ljubezen do bližnega imajo naši klerikalci, to kaže najbolj žena rudarja Tratarja v Trbovljah. Vedno se prepira s hišnimi sosedi ki ne lazijo vsak dan v cerkev in farovž ter ne plešejo po komandi mlečozobega kaplančka Lončariča. To kaplanče, ki meri tri in pol pedi, se zelo grozi nad „Štajerca“. Svetovali bi ženski Tratarci, naj pusti poštene ljudi pri miru in naj čita raje „Štajerca, da si bode vsaj nekolike olikanosti priučila.

Naročniki „Štajerca“.

Pišece. Kakor poroča „Vahta Savska“ so občine Videm, Bojsno itd. poklonile diplomo sodniku Sittarju; ali čudno se nam zdi, da Pišece niso bile zastopane. Zadnji dopis v „Štajercu“ je malo zmešnjave naredil. No gospodine, kadar naši očetje prinesejo diplomo, tedaj pa na prsi potrkajte si mislite: Ali so ljudje bolj neumni, ali jaz, ki take stvari sprejemam.?! Vi, gospod svetnik, naša občina je močno zadolžena, potrebuje denarja; — darujte vsaj 1000 kron za občinske potrebe in mi Vam radi kupimo tisto tablico za Vašo sobo; drugače pa najodločnejše protestiramo proti sklepu naših obč. očetov. Mi smo jih volili zato, da bi varčno ravnali s našim denarjem, ne pa da bi Vam sobe kinčali... Ako hočete Vi čedno sobo imeti, si sami kupite tablo, ne pa na razne občine se zanašati. Brez vsega pardona, mi zahtevamo, da odložite svoje častno občanstvo pri nas; saj lahko sami sprevidite, da nimate nikakoršnih zaslug za našo občino. Bodite bolj pametni; saj ste dosti stari, bolj ko naši očetje, kateri res delajo tako kakor so v starih časih tisti angležki lordi delali... Pavlačani.

Št. Janž na Vinski gori. Predragi mi „Štajerc“, oprosti da ti zopet poročamo od naših zagrizencih, Ker jih je še precej potrebnih da jih pošteno pokrtačiš, da bodo tudi drugi vedeli kakšni so, zato jih poglejmo bolj od blizu. Eden teh razgrajačev jo bode kmalo odkuril kar si nam že dragi Štajerc zadnjič poročal; mož ima že boben na pošti in jo bode morebiti za vselej iz St. Janža odkurit. Drugi takšni črni svetohlinec je bil še pred par leti žnider a sedaj si je že od naših grošev postavil prodajalno. v Podvinah, katera je pravo gnezdo te prvaške druhali ter večkrat zakruli „Grom in peklo“. Ali kakor se nam zdi, bode tudi kmalu boben dobro došel. „Fihpos“ nas zopet zmirja, da mi z nožem napadamo; ali ni to zopet nesramna laž od klerikalcev? Ali ni A. V. tisti klerikalni pristaš, ki je tisto nedeljo pri šnops-apotekarju razgrajal in druge hujskal, zvečer pa svojega 14 letnega sina prisilil, da je našega poštenega soseda z odprtim nožem na korajžo klical? Ne moreš nam tajiti, saj ima še sedaj tisti nož, ki ga je temu fantu vzel. Škoda, da ni prišlo to pred sodnijo! Tudi ti klerikalni pristaš C. M. ne pustiš poštene ljudi pri miru. Zato si pa večkrat v Šoštajnu od c. k. sodnije na ričetovo kosilo povabljen, kakor so te ravno sedaj zaradi „vegmoharja“ na 30 K ali 3 dni zapora obsodili. Ti dragi naš Tonček, tebi pa kar v obraz povemo, da letos ne bo s tvojim kšeftom nič, ker letina je slaba in ljudje so te tudi spoznali, da le zato vino kupuješ da si ga zraven napiješ in če ti ga kdo zastonj da, ga domov neseš; torej bo boljši, da ostaneš doma pri svoji ženki, ki ti jo je Bog dal. Menda imate sedaj za nekaj časa dovolj, da nas bodete enkrat v miru pustili!

* * *

Kamen pri Mohličah. — Dne 16. julija je bil v Mohličah pogreb, kakeršnega se ljudje tukaj že dolgo ne spominjajo. — Pokopali so g. Hermauna Bartolot p. d. Prudna na Peceljnu. Rajni je bil Nemec — naprednjak, častit od vsakega, ki ga je poznal. Kako priljubljen je bil, to je pokazal pogreb; velika množica znancev in prijateljev ga je spremljala h zadnemu počitku. Veteransko društvo iz Doberlivasi in okolice je prišlo z zastavo da skaže svojemu udu zadnjo čast. Ganljivo je bilo videti ko se mu je v slovo nagnila fana v grob. Pevci pod vodstvom mohliškega g. nadučitelja so mu zapeli lepo nemško pogrebno pesem. — To pa se mohliškemu mežnarju ni dopadlo in ni vedel si drugače pomagati, da je pustil med petjem zvoniti, akoravno bi bil že prej čas, ko je še duhovnik stal pri grobu. — Gotovo je hotel s tem pevce motiti, (ker se je nemško pelo), pa to se mu ni posrečilo. Vse se je zavoljo tega čez mežnarja **z e l o j e z i l o**, ker rajnemu (in svoji žlahti) ki je bil tudi sosed mežnarjev, na tisti vasi doma, še te časti ni privoščil. Kaj takega le more storiti zagrizenec, ki nima nobenega čutja. Ali je mežnar to sam ob sebi storil (kar se na njem sicer ne pozna); ali je bil k temu za njega sramotnemu in nelepemu dejanju nagovorjen od kakega zagriženega Slovenca in hujskača; to se ne ve. Ljudstvo pa si to naj dobro zapomni; morebiti se mežnarju to zamore — plačati. — Pokojnik pa naj počiva v miru!

iz Medborovniške občine. Podružnica orglarsko dohtarske drhavdre je pretečeni teden s pomočjo „drekarjevega“ fantina naše poštene naprednjake prav pobalinsko opsovala. Seveda se ne bodemo prepirali s pobalini o resnih stvareh. Radovedni smo bili, kateri prvaški baraberji bi znali tako grdo lagati in zmerjati. In danes imamo že enega v rešpetlinu. Podoben, je „Rovnikovemu“ oferju, ki poleti prvaške kozle strelja, pozimi pa baje v ljubljanskem vseučilišču dulo pometa... Pane Auničk, ako pa to ni resnica, naj pa § 19 vse prekliče; saj ga imaš v tvojih „molitvenih“ bukvah. Mislimo pa, da si še premoker za ušesi, da bi se na to numero spoznal...

Rebrca na Koroškem Klerikalna ljubezen do bližnjega. Kako je Štajerc v zadnji številki poročal, pogorela je v noči od 6. do 7. avgusta papirna tovarna Krieghammerja in sodeležnikov. Ne hočemo danes pisati, koliko je bilo škode in kako visoko je bila zavarovana tovarna, kajti o tem se je čitalo že v prejšni številki. Pa ne moremo si kaj, da ne bi označili prikazen, ki se je dognala ob tej priložnosti. Hočemo malo označiti „veliko krščansko ljubezen črnuhov do bližnjega“, ljudij, katerih ust se slinijo v silnem krščanstvu, katerih srca pa so polna mrzle nestrpnosti. Rebrčani, kateri so volili vsi kakor en mož črno, so stali, ko je bila tovarna v silnem plamenu, z rokami v hlačah, držeč pipo v ustah, ter pasli zijale, medtem ko je tam pri požaru primanjkovalo rok, da bi gnale brizgalnico, ter sploh pomagale požarnim brambam, ki ste se trudili v potu svojega obraza, da bi rešili, kaj se je dalo rešiti. S silo so morali gnati orožniki lene gledalce k brizgalnici, največ pa jih je pobegnilo za grmovje. Slišal si celo besede: „Mora tudi gledalcev biti“, ali: „Saj ne dobimo nič plačano“, ali celo: „K čemu je požarna bramba, če bi se mi morali truditi“. In to so bili Rebrčani, ljudje čistega klerikalnega kopita, črni do kosti. Ljudje, ki so imeli leto in dan tam dober zaslužek, niso ganili ne rok, ne nog, da bi pomagali svojem delodajalcu. To pač le zamorejo zagriženi klerikalci. Oni pa, ki so od klerikalcev najbolj zatirani vsled svobodnega mišljenja, pridni napredni udje požarnih bramb, so žrtvovali svoje življenje v prid bližnjemu. To se imenuje praktično delovati v krščanski ljubezni do bližnjega. Tega pa črnuhi ne poznajo. Slišiš iz njenih ust le „vera, zakrament, post, molitev“ i. t. d., pa krščanske ljubezni iščeš zamanj. Kaj je vzrok temu? Politično farštvo, ki ljudi več ne poučuje v ljubezni do bližnjega, ki namesto pravega krščanskega usmiljenja uči suho dogmatiko, ki srce le okameni. Pridige so ali čisto političnega duha, ali pa spretno zapletene s politiko. Seje se le nestrpnost in sovraštvo med ljudstvo. Toraj ni čuda, če se naleti taka grda trdosčrnost, kakor si jo mogel opazovati vprič požara tovarne. Odgovornost pa zadene tiste, ki ne poučujejo ljudstvo v smislu Kristusovih naukov, temveč zasledujejo le svoje sebične cilje. Rebrčani, vendar tudi vi niste prosti grdega greha, usmiliti bi se vam moral nesrečni bližnji in pomagati bi mu imeli, ne glede na to, je-li nesrečnež Nemec ali Slovenec. Toraj Rebrčani: „Sram vas je lahko pred celim svetom!“

Opazovalec.

Novice.

Na „Božji pot“ hodijo zdaj ljudje. Kamor pogledaš, vidiš romarice in romarje, lepe in grde, mlade in stare, pobožne in nepobožne, vse v spremstvu črnih korporalov... Ali brez vsake šale: Mi nismo nasprotni veri in verskim šegam, mi ne zasmehujemo človeka, ki opravlja živahneje svoje cerkvene dolžnosti, mi ne sovražimo v srcu pobožne ljudi, — ali tista navidezna, umetna pobožnost, tisto krščanstvo na jeziku, tisto **l e n o b o** in **p o s t o p a n j e** iz **s a m e p o b o ž n o s t i** ne moremo videti! Vse kar je prav, — ali ako vidimo cele vrste mla-